

при пѣието, означава нотата, която се пада на следващата сричка, да се вземе леко преди това — както при портamento. Ч. л. н. е едно срѣдство при несигурнитѣ пѣвци — за намиране на интервалитѣ.

Чермакъ, Антонъ — Czermák, Anton — унгарски цигуларъ и компонистъ, род. 1771 въ Чехия, умр. 22 окт. 1822 въ Веспренъ (Унгария), славилъ се на времето съ необикновено страстното и завличаще изпълнение на унгарската народна и циганска музика. Движилъ се въ кржговетѣ на благородници и князе, и ималъ голѣмъ успѣхъ — Ч. свършва, поради нещастна любовъ съ една дама отъ висшето общество, съ лудостъ. Компониралъ е нѣща за цигулка, използувайки унгарската и циганска музика.

Черни, Карлъ — Czerny, Karl — бележитъ учитель по пиано, и компо-

【Карлъ】Черни

нистъ на инструктивни творби за този инструментъ, род. 20 февр. 1791 въ Виена, умр. 15 юли 1857 с.т., ученикъ на баща си (Венцелъ Ч. — също пианистъ) и на Бетховена; едва 14 годишенъ, той е ималъ вече едно завидно име като педагогъ-пианистъ — и цѣли 30 години живѣлъ въ Виена, развивайки една рѣдко

плодотворна дейность, като учителъ и компонистъ. Концертни пътувания не е предприемалъ. За малко време напуща само Виена — за да отиде въ Лондонъ. Значението на Ч. лежи въ неговитѣ инструктивни творби — особено Schule der Geläufigkeit, упражненията op. 821, школитѣ за — свършенството на прѣститѣ, за виртуозността, за лѣвата ржка и др. Творчеството на Ч. надминава 1000 №-ра, между които едно „Теоретико-практическо учение за композицията“, и църковна музика : мотети, меси, магнifikати, офертории и др. Между многото ученици на Ч. сж и: Листъ (1818—21), Теодоръ Кулакъ, Дьолеръ, Талбергъ, Л. фонъ Майеръ и др.

Чероне, Доменико Пиетро — Cerrone, Domenico Pietro — теоретикъ, род. 1566 въ Бергамо, умр. следъ 1612 въ Неаполъ, живѣлъ въ Испания, и писалъ на испански: „El melopeo y maestro tractado de musica theoretica y practica“ (1613), и „Le Regole piu necessarie per l'introduzioni del canto fermo“ (1609) — (върху Григорианското пѣние).

Чесноковъ, Павелъ Григориевичъ — църковенъ компонистъ, род. 24 окт. 1877 въ Владимировска губерния, възпитаникъ на Синодалното пѣвческо училище и консерваторията въ Москва, сега е професоръ въ сжщата консерватория, и ржководителъ на Държавния академически хоръ. Ч. е единъ отъ ревнителитѣ за обнова на руското църковно пѣние, и освобождаването му отъ чужди влияния. Неговитѣ духовно-музикални творби сж множество литургийни и други пѣснопѣния, (нѣкои върху старобългарски напѣвъ — най-красиво „Достойно естъ“), една оратория „Небе и земя“ и голѣмъ брой свѣтски хорови пѣсни. Писалъ и учебникъ по обща теория на музиката.

Чести, Марко Антонио — Cesti, Marco Antonio — бележитъ оперенъ компонистъ, род. 15 авг. 1623 въ Арцо, умр. 14 окт. 1669 въ Флоренция, ученикъ на Карисими, църковенъ капелмайсторъ на папата, и втори капелмайсторъ на императоръ Леополдъ I въ Виена (1666—1669). Въмѣсто речитативния стилъ въ своитѣ опери, Ч. е култивиралъ ариозния тактъ, съ красиви мелодии.